

VOJNIK I PAS

Svaka suvremena vojska ima postrojbu s posebno izvježbanim psima. U Hrvatskoj vojsci je ona utemeljena nakon svega nekoliko mjeseci

Postrojba zaštitno-tragačkih pasa Vojne policije spada zasigurano u jedno od najboljih i najatraktivnijih postrojbi Hrvatske vojske, postrojbi koja je svoje začetke imala u Narodnoj zaštiti pod vodstvom gospodina Cahuna, a nastavila preko samostalne satnije V.P. II. A brigade. Kao i MUP-u Vojnoj policiji Hrvatske vojske neophodnu su potrebni kvalitetno izvježbani psi i njihovi vodiči za obavljanje vojno-policajskih zadataka. Radi se stalno i svakim danom su rezultati sve vidljiviji. To uostalom možemo i sami zapaziti kad šetnjom po, zasad samo, Osijeku i Zagrebu opazimo momke s bijelim opasaca i njihove najvjernije prijatelje — pse.

Počeci prvi pripremi za obuku vojno-policajskih pasa sežu u prosinac 1991., zapravo 12. prosinac 1991., kad su se okupili entuzijasti i počeli ostvarivati ideju da i Republika Hrvatska stvari kvalitetan vojno-policajski kadar s dobro izdresiranim psima koji bi u sastavu Vojne policije izvršavali zadatke koji se nameću. Vojarna u Dugom Selu raspolažala je prostorom, a poslije odlaska »JNA« ostali su psi koji su bili zapušteni, a mnogi su i pobijeni kako ne bi bili upotrebljivi za rad u Hrvatskoj vojsci. To nam dovoljno kaže kakva je bila »JNA«, ubiti vrijedne pse koji su im vjerno služili, ubiti najvjernije prijatelja. Bez ikakvog komentara, stvarno više nego užasno. Počelo se raditi s osam pasa koji su ostali, no u pomoći je priskocio i MUP, koji je darovao pet službenih pasa. Redresura pasa bila je nužna, pas se mora priviknuti na nove uvjete rada, na nove ljudde. To nije bilo nimalo jednostavno. Rad u redresuri bio je više nego mukotrpan. Uz te pse slijedile su i donacije od građana koji su nesobično pomagali na sve načine. Darovali su pse, slijedile su donacije u hrani, opremi, a da ne govorimo koliko su bili neophodni lijekovi i ostala medicinska oprema. Samo zahvaljujući naporu momaka psi su spašeni. Objekt u kojem su bili smješteni psi i poligo-

ni za obuku bili su u potpunosti uništeni, a da i ne govorimo o miniranim terenima koji su i dan-danas velika opasnost za pse i prijednike ove postrojbe.

Prvi koji su počeli s radom bili su gospodin poručnik **Gretić**, koji je sada zapovjednik ove postrojbe, te instruktori obuke **Zvonimir Dasović** i **Krešimir Ivošević**. Svi dragovoljci uz podršku Stožera Narodne zaštite i gospodina Cahuna okupljeni su prvi psi i mladi entuzijasti. To je bio sam početak. Do ožujka pripadnici ove postrojbe nisu formalno bili pod Upravom Vojne policije, tj. nisu bili pripadnici Vojne policije, već je to uslijedilo poslje kontakata s Upravom, obilaska postrojbe. Tek tada je bio pronađen pravi smisao postojanja ove postrojbe, jer psi koji su bili tada, to su zaštitno-tragački i ulaskom u Vojnu policiju psi i njihovi vodiči mogli su se dokazati i izvršavati vrlo uspješno zadatke za koje su i namijenjeni.

Cilj obuke psa i vodiča je stvoriti tim, tim koji bi provodio zadatke počevši od traganja, zaštite, provedbe osiguranja manifestacija i različitih skupova, sve do vrlo važnog osiguranja štićenih osoba, sve do pravih akcija protiv ubaćenih terorističko-diverzantskih grupa, te intervencija protiv prekršteљa zakona koji su pripadnici oružanih snaga Republike Hrvatske. Pas mora biti vrhunski izvježban, jer on je u rukama dobro uvježbano vodič jedno od najopasnijih oružja, zbog toga vodič pasa mora biti staložena osoba, hladna, osoba koja neće emocionalno reagirati, mora biti vrhunski profesionalac. Kako je krenuo rad u ovoj postrojbi, to će se zasigurno i ostvariti, a prvi pravi rezultati već su vidljivi u mnogobrojnim zadacima koje su izvršili ovi momci. Prosjecna obuka psa traje osam mjeseci rada u Centru za obuku i uzgoj, dok je prava obuka čitav život, uvijek se saznaje i nauči nešto novo, poboljšanja moraju biti stalna, ne smije se biti zadovoljan postignutim, već se mora težiti novim i boljim rezultatima. Česta su pitanja

kad je najbolje da se otpočne s obukom i radom. Odgovor instruktora je dob od 10–12 mjeseci kad pas sazrijeva i počinje njegovo pravo školovanje. S psom se mora raditi od samog početka, već od njegovog izdvajanja iz legla.

Obuke se provode konstantno, bez prekida, važno je dobiti što više izvježbanih pasa da bi se islo na selekciju i dobivanje vrhunske kvalitete. Inače obuka se sastoji od vježbi poslušnosti, vježbi traga, napada i obrane. Svaki pas mora biti specijalist, ne može se dobiti u istom psu i odličnog tragača i odličnog napadača, jedno onda ide na štetu drugog. Mora se ići na specijalizaciju. Planovi su veliki, jedan od planova je da se uvedu i izvidački psi, te labradori koji su najkvalitetniji za pronaalaženje eksplozivnih naprava te narkotika.

Također je u sklopu ove postrojbe organizirana i vlastita veterinarska zaštita koju vodi ekskursi veterinar gospodin **Čajić**. Njegovim zalaganjem nabavljeni su lijekovi i opremljena je ambulanta u sklopu postrojbe koja izvrsno funkcioniра, provode se i redovite kontrole i kompletna zaštita. Najvažnije je psa preventivno zaštitići jer rad i obuka psa zahtijeva od njega goleme napore i samo dobro zaštićen i zdrav pas može to bez problema svladati. Provodi se i kontrola ishrane koja je također važan čimbenik u dobivanju pravog zaštitno-tragačkog psa. Pas mora biti prije svega zdrav i snažne tjelesne konstrukcije. U tome je više nego odlična suradnja postignuta i s dr. Pezom, jednim od naših najboljih veterinara i sa cijelokupnim Veterinarskim fakultetom.

Budućnost ove postrojbe su zasigurno bolji radni uvjeti, vlastiti uzgoj vrhunskih pasa, uz to nastaviti će se suradnja s MUP-om, koji je uvijek imao otvorena vrata za sve molbe ove postrojbe i maksimalno im pomogao.

GORDAN LAUŠIĆ